

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Трестового фонду з прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Переклад не є обов'язковим для Суду. Для додаткової інформації дивіться повний текст копірайту наприкінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду № 105

Лютий 2008 р.

Kovach проти України - 39424/02

Рішення від 7.2.2008 [Секція V]

Стаття 3 Протоколу № 1

Вільне вираження думки народу

Неправомірне анулювання голосів, отриманих під час парламентських виборів кандидатом-переможцем, на кількох дільницях виборчого округу, наслідком чого була перемога суперника: *порушення*

Факти: Заявник висувався кандидатом на парламентських виборах у одномандатному виборчому окрузі. Відповідно до першого підрахунку голосів, він отримав незначну перевагу. Його головним опонентом був голова районної державної адміністрації. Спостерігачі від останнього склали звіти, у яких зазначалось, що кілька додаткових бюлетенів (менше десяти) було незаконно укинута невідомими особами на трьох виборчих дільницях. На цій підставі окружна виборча комісія проголосила результати виборів на цих дільницях недійсними. Було також скасовано результати голосування на іншій дільниці на тій підставі, що члени відповідної виборчої комісії незаконно відкрили опечатану виборчу дільницю і вилучили оригінали протоколів голосування і кілька недійсних бюлетенів. На чотирьох згаданих дільницях заявник отримав переважну більшість голосів. Внаслідок анулювання голосування на цих дільницях, головний опонент заявника був проголошений обраним до парламенту на даному окрузі. За скаргою заявника, Центральна виборча комісія скасувала рішення про визнання недійсним голосування, оскільки не було переконливих доказів передбачуваних порушень або тверджень, що кількість незаконно вкинутих бюлетенів перевищила 10% голосів, зафіксованих на кожній виборчій дільниці, як того вимагала стаття 70 Закону «Про вибори до Верховної Ради України» («Закону») для проголошення результатів голосування недійсними. Незабаром окружна виборча комісія проголосила голосування на чотирьох виборчих дільницях недійсним на тих самих підставах, зазначивши, що встановлені нею і спостерігачами порушення можна вважати «іншими обставинами, які унеможливають встановлення волевиявлення виборців», у розумінні статті

72 Закону. Центральна виборча комісія і Верховний Суд залишили це рішення без змін, встановивши, що до повноважень окружної виборчої комісії входило встановлення «інших обставин», про які йдеться у згаданій правовій нормі.

Право: Дана справа стосувалась способу, у який уповноважені державні органи переглядали результати голосування. У цій галузі повноваження держави залишались широкими, але не могли виключати перегляд Судом того, чи було згадане рішення неправомірним. Уповноважені державні органи спирались на статтю 72 Закону, коли вирішували проголосити недійсними результати голосування на чотирьох виборчих дільницях. Проте, не було ні законодавчого положення, ні внутрішньо-правової практики, котра могла б пояснити, які фактори слід вважати «іншими обставинами, які унеможливають встановлення волевиявлення виборців», і чи включали вони випадок, наведений у статті 70, де йшлося саме про кількаразове голосування однією особою. Брак чіткості згаданого правового положення і, отже, потенційний ризик для виборчих прав вимагали від державних органів особливої обережності. Проте, у жодному з рішень окружної виборчої комісії, Центральної виборчої комісії або Верховного Суду не згадувалось ні про конфліктність між статтями 70 і 72 Закону, ні про достовірність повідомлень різних учасників виборчого процесу. Окрім того, у жодному з рішень не містилось жодного пояснення того, яким чином зафіксовані на чотирьох дільницях порушення вплинули на результат голосування настільки, що стало неможливо встановити волевиявлення виборців (особливо з огляду на статтю 70 Закону). Отже, рішення визнати недійсними результати голосування на чотирьох дільницях слід вважати неправомірним і непропорційним до жодної законної мети, про яку згадував Уряд.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 – 8000 євро за моральну шкоду.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Це резюме, підготовлене Секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

Посилання на [Інформаційні повідомлення з юриспруденції](#)
© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.
Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад підготовлено на замовлення і за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду і Суд також не несе відповідальності за його якість. Переклад можна завантажити з електронної бази рішень (HUDOC) Європейського Суду з прав людини (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-якої іншої бази, в якій його розміщено з дозволу Суду. Копіювання тексту перекладу допускається в некомерційних цілях за умови наведення повної назви справи, разом із вищенаведеним повідомленням про авторські права та посиланням на Цільовий фонд «Права людини». З питань, пов'язаних з наміром використати ту чи іншу частину цього перекладу в комерційних цілях, прохання звертатися за адресою publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.
The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe.

(www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.